Tema oli heast sugukonnast, aga ilma waranduseta, ja lootus, waewalikust ja sagedast tänuta kaswataja-ametist lahti saada ja ühe auusa mehe kõrwas oma enese kodupaika asuda, näitas õige soowitaw olema ja pani tema südant rutemalt tuksuma. Isegi koolitundide sisse tungisiwad järamisel pääwal tulwiku-kujustused ja tema pidi kõiki oma jõudu kokku wõtma, et koolilaps ei märkaks, kui wähe tema selle juures oli, mida õpetas. Temal oli raske igawa grammatikaga tegemist teha, kuna südames koguni teised asjad liikusiwad.

Järgmine pääw tõi küll natuke rohkem rahu tema südamesse, aga mitte kauaks, sest pärast lõunat tõi postimees temale ühe kirja tundmata käekirjaga, mida tema aimawa wärinaga lahti tegi ja luges:

„Austatud Preili! Nende ridadega annab üks ausilik ja igal poolel austatud mees oma elulugu Teie kätte. Ainult kaks kord oli minul õnn, Teid näha, aga juba esimene nägemine oli minu tulewiku ja eluõnne üle otsust teinud; mõlemaid ei wõi mina enam teisiti, kui Teie kõrwas mõtelda ja mina küsin sellepärast ausa meelega ja otsekohe, kas Teie arwate minule oma südant ja kätt anda ja jäädawalt minu omaks saada wõima. Mina ei wõi pärida, et Teie juba pärast

nii lühikest tuttawuse-aega ennast täitsalt minu poole hoida wõite, kuida lugu minuga kohe oli, kui Teid nägin; aga ehk kostab midagi Teie südames minu eest, ja kui see nenda on, siis palun mina Teid, minule üht kokkusaamist Teiega Teie nüüdses elupaikas lubada, et Teile suusõnalt, silm silma wastas uueste ütelda wõiksin, et kõik minu eluõnn Teie käes seisab ja mis panti mina Teile Teie eluõnne peale anda wõin, niisamati Teile ka minu elu seisukorda ette panna. Ainult siis, kui Teie mind kuidagi kuulda wõtta ei wõi, ootan mina wastust selle kirja peale, selle nädali käikus. Kui Pühapääwa homikuni Teie käest minule kirja ega üht teist sõnumit tulnud ei ole, siis on minul nõuu, Teid Pühapääwal Teie peremehe perekondas otsima tulla ja minu jutule paluda. Saaks Teie süda minu eest kosima! Selle palawa soowimisega lõpetan seda kirja, kui jäädawalt Teie

Eduard Büchner, aptheker."

Nüüd oli waewaga kogutud rahu jälle otsas. Seal oli nüüd see sisu-rikas, tunaheiest saadik aimatud küsimine noore neiu ette pandud: tema pidi otsuspärilist nõuu wõtma kõige elu-aea peale.

Kõige pealt pidi tema nüüd oma leiwawanema prauale seda asja teada andma, sest ilma selle teadmata ja tahtmata oli ju kostjale kokkusaamist lubada wõimata, ja et Frieda seda soowis, selle